

[Ministeren for Grønland.]

på det internationale videnskabelige plan, således som danske førende videnskabsmænd har ønsket.

Det er i erkendelse af denne tingenes tilstand, at jeg trods min oprindelige indstilling mener, at dette lovforslag bør gennemføres i den foreliggende skikkelse, og ikke mindst derfor tror jeg, at forhandlingsmulighederne beklageligvis er udtømt. Det er ikke et felt, hvor vi kan tage de små sko på. Derfor henstiller jeg, at man overvejer sin stilling meget nøje, før man tager afstand fra lovforslaget.

Jeg erkender, og det takker jeg for, at det samlede udvalg har gjort et grundigt arbejde, men jeg beder indtrængende om, at man ikke låser sig fast på et én gang indtaget standpunkt, så meget mere, som jeg føler mig overbevist om, at nye overvejelser ville blive resultatet, hvis venstre og de konservative havde den opfattelse, at lovforslaget ville falde, hvis de ikke ville medvirke til dets gennemførelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Skytte): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om uddannelse af lærere til folkeskolen

(Lovforslaget (nr. 179) findes i tillæg A. sp. 2413, fremsættelsen i tidenden sp. 5422).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Dupont: Det er forfriskende at bemærke, at den højtærede undervisningsminister i sin fremsættelse giver udtryk for, at det er hensigten, at lovforslaget om uddannelse af lærere skal underkastes såvel organisa-

tionernes som den offentlige kritiks behandling, samt at det er undervisningsministerens hensigt efter en sommers debat at lade lovforslaget gennemgå en kritisk gennemgang, inden det genfremsættes i det kommende folketingsår. Heri ligger ikke nogen diskrimination af udvalget, der har afgivet betænkning. Undervisningsministeren har jo, bortset fra enkelte redaktionelle og meget få principielle ændringer, fulgt udvalgsflertallets forslag. Det vil imidlertid være rigtigt, at en bred offentlighed får mulighed for at kunne gøre sin indflydelse gældende over for den vigtige læreruddannelse. Det vil ligeledes være rigtigt, at alle i fuld åbenhed kan komme til at gøre sig fortrolig med lovforslagets indhold, ganske særlig da det på flere punkter rummer nye ting og bryder med gammel opfattelse af læreruddannelsen.

Der har været rejst tvivl om betimeligheden af, at der allerede 10 år efter den sidste seminarielovs ikrafttræden skal foretages en revision. Denne tvivl kan jeg ikke dele. Det skal huskes, at moderne teknik og videnskab udvikler sig hurtigt, og at samfundsstrukturen som følge heraf ændrer sig hurtigere end i tidligere tiders statiske samfund. Denne udvikling må og skal afspejle sig i skolen. Jo hurtigere vi kan få den til at smitte af på læreruddannelsen, des bedre. Det skal nemlig også erindres, at mange af de lærere, vi skoler i dag, skal virke i skolen et godt stykke ind i næste århundrede. Da den nugældende lov i 1954 blev vedtaget, var der vel ingen, der tænkte på, at den tekniske revolution, der ligger i automationen, også ville øve sin kraftige indflydelse på undervisningsformerne, f. eks. ikke mindst på de audio-visuelle midler i undervisningens tjeneste.

Gennemførelsen af den nye skolelov i 1958 har betydet, at udviklingen er skredet rask frem gennem de ændrede undervisningsformer. Den gamle klasseundervisning er på adskillige felter erstattet med gruppe- og individuel undervisning. Den moderne pædagogik og psykologi har holdt sit indtog i skolen, og den progressive undervisnings metodik og didaktik marcherer i kraft af mange fremskridtsvenlige lærere. Hele specialundervisningen er f. eks. blevet revolutioneret, ligesom undervisningen i 8., 9. og 10. klasserne uden at være en egentlig